Kui mäni terava riistaga tuulispaska läänes, siis jaama see, kes tuulispases an, kohe kaovatud. Nii tahtnud üksikud tuulispaskad mõrki läänejate käest välja peal viidud ära viija. Üks läänejatest läänud aga sirbiga kahe kestet tuule päästist, mis juba mihaga ülesse kõrgesse oli tõusnud. Teisel päeval olema külas üks vana naine ära jõnud sirbiga rinnust läbi läätud. Rakki läänejad jaanud kohe aru, kui seda kaulnud, et seesama ta ongi, kes eile meie vihkesi vorastamas käis. Nõnda jõnuti läänud ka üks kerjapaid nuaga tuule keeru sisse. Nõtukese ajo pärast tulnud üks mees temaga juure, käe sees juur auk, ja tõrellanud temaga, käidas ta temale nuaga käe sisse lüüja tahtinud. Paiks ajanud küll vasta, et temaga pole kellegille nuaga käeisse läänud, aga see pole midagi aitanud. Hõmeks tulnud tal meelde, et ah vaata jah, ma tuulispaska läin küll nuaga, ja ta siis ikka tuulispaska tegi. Ka olema võimalik sõnadega tuulispaska kinni panna sõjelle lehti lasta. Mõisugused need sõnad on, ei ole mul kõrda läinud kõtte saada. Ükskord olema üks tuulispaja kõige latva kinni pannud. Kinnipantav olema aga inetaja naine olnud ja piima olema iga päev kaske määta alla jaksanud, kuni ta viimeks jälle vabastatud saanud.

4. „Tulikänd."

Nõsamma kui tuulispaseks, käima ka tulikännaks inimesed, et annale viljo ja vara kokka vedadov. Westemõisas räägitakse ifseränis ühest vagonist, kes alati tulikännaks käinud. Ta on mõise herra olnud, aga viidanud sellteel iga õõse viljo oma aitadesse. Ükskord olema ait põris täki olnud ja kubjas olema ähte veel lumaga salved puhtaks puhkinud. Hommiku olema herra sellel ja sellel viljo küsinud anda. Kubjas ütelnud küll, et ta lumaga aidad puhtaks puhkinud ja et sal viljo enam ei ole. Ülbid kahe, mis ja kerised, kõsi vaata aitas viljo küll. Ja olema ka olnud. Nõna herra käinud õõsel tulikännas ja tõusnud. Ühe korra võtnud ta ka paisi ligi ja ütelnud et ta midagi kumalest ei taki nimetada ega tagesi vaata. Nõd läinud ähte kahta aita, võtnud viljo vaiest ligi ja läinud kodu poole. Teepeal vaatanud paiks ago tagasi ja näinud, et neil suur tule leba tago olnud. Ta kiirnanud nagu ära ja ütelnud: „kumal ija pojake ja pähe vaimuke, tali läge."